

Megjelen :
Hetenként vasárnap
Előfizetési ára:
helyben házhozordva
vidékre postánküldve
Egész évre . . . 4 fr
Félévre . . . 2 „
Negyedévre . . . 1 „
Egyes szám ára 8 kr
Hirdetések árszabály
szerint közöltetnek

SZOBOSZLÓ ÉS VIDÉKE

KÖZGAZDASÁGI, TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Szerkesztőségi iroda:
Nap-utca 42. sz. hol
a lap szellemi részét
illetéleg értekezhetni
lehet
Kéziratok nem adat-
nak vissza
Hirdetési iroda:
Nap-utca 42. sz. hova
a hirdetések előfizet-
ések küldendők
Nyitási közlemé-
nyek soronként 15

Visszhang.

H.-Szoboszló, 1900. május hó.

E lapok valamelyik hasábján olvastam egy vezércikket, a minek a címe ez volt: »Haladjunk.« Ugy vagyok a vidéki lapok vezércikkeivel, hogy ritkán szoktam elolvasni, mert rettentő unalmasok és nagy ritkán tárgyalnak helyi érdekű dolgokat. Inkább mondanám, hogy országos, vagy általános eszméket szoktak és szeretnek fejtegetni, a mi természetes, nem költ bennem valami nagy hatást. S aztán meg az ilyen cikkeket jobb szeretem fővárosi lapok hasábjain olvasni, a hol hát tagadhatatlanul inkább helyén valók és inkább elszenvedhetők.

De ez az előbb említett cikk nem ilyen, a mennyiben nagyon is helyi érdekű és nagyon is ránk teríti a vizes lepedőt. Azt hiszem, írója nem valami régi lakosa városunknak s ezért nem is ösmeri közelebbről a mi viszonyainkat, mert ellenkező esetben nem merte volna tárogatóját megfujni, ezt mondván, hogy: haladjunk. Hanem szépen összehuzta volna nyakát a ködmöne alatt és hallgatott volna, mint a miskolczi kocsonyában az a bizonyos állat és szépen tolt volna ő is a maradiság nyikorgó taligáját. Mert azt képzelni rólunk, itt lakó benszülöttekről, hogy haladni fogunk, hogy megmozdulunk ami kényelmes semmittevésünkből, legalább is nagy jóhiszeműség. Nem vagyok mostani gyerek, azt mondják, hogy megettem már kenyeremnek javát és az a bizonyos „hét kőso“ is elfogyott a feleségeim oldalán, de ilyenről még nálunk nem hallottam.

Gondolom, csuda akar történni és meg akar fordulni a világ kereke, vagy ilyes valami hogy már ilyenről kezdünk gondolkozni. Azt azonban ne higgye tisztelt cikkíró ur, mintha megfujt tárogatójának lesz valami nagy haszna, avagy csak egy kis eredménye is.

Szó sincs róla, mintha én is — irván ezen sorokat — azok közé tartoznám, a kikre semmi hatással nem volt az a cikk. Különbösen kezembe se vettem volna a tollat, hogy avatatlán kézzel másba tegyek egy pár dolgot. De mert épen visszhangot keltett szivemben az az írás, engedje cikkíró ur, hogy mi előtt megírná azt az ígért cikket, a melyben szemünkre vetné azokat a dolgokat, a mikre nézve a haladásnak útjára kellene lépnünk, egyet-mást figyelmébe ajánljak. Talán majd hasznát veszi és szépen kikerekítve csinálhat belőlük egy pompás kis kabinetképet.

A napokban véletlenül kezembe került Mikszáthnak egy elbeszélő kötete (szokta-e olvasni Mikszáthot?) s abban egy elbeszélés: »Aeskuláp az Alföldön,« a miben egy vidéki orvosnak viszontagságai vannak leírva egy hajdu városban. Az a rendezetlen viszony, az a méter mély sár, az a járdanélkülvalóság, a mikor az orvos nevezett hajdu városban bagaria

csizmában jár betegéhez és szerencse, hogy utközben csak az egyik csizmája marada sárban, ez a kép akárcsak mi rólunk volna lecsenve. Azt a sarat, a mi nálunk szokott lenni, talán még a mesében se igen hinnék el. Tudja cikkíró ur, hogy mi szüntetné meg ezt a nagy sarat? Gondolkozzék egy kicsit, talán kitalálja.

Esténként szokott-e menni kint az utcán, ha igen, a nagy sötétségtől nem tört még ki a lába? Így van ez kérem másutt is? Én legalább, a hol megfordultam, ilyen állapotot nem találtam.

Sőt ezen városokban mindenütt fejlesztik a világitási ügyet, minden esztendőben fokozatosan növelik a lámpák számát és nyárára dehogyan vennék be őket a nagy forróság elől. És higgye el, ez nemesak a nagyobb városokban van így, hanem az ilyen magunkfajtájúnál is, mert már az emberek nem szeretnek sötétségben járni.

Hát az utcáink rendezését szükséges-e becses figyelmébe ajánlanom. Talán szokott néha-néha sétálni is a városban s bizonyára látta azokat az Ecsedi lapokhoz hasonlatos ugynevezett árkokat, a mik keresztül-kasul szelik városunk területét, bizonyára csak egészségügyi szempontból sem tartja azokat helyeseknek, nem is említve a szépészeti indokokat, a min nem kétlem, hogy nagy mennyiségben vannak tisztelt cikkíró urban.

A városi tisztviselők fizetését nem is említem, mert még majd kutódódnék, hogy önérdékből beszélek, azt pedig nem szeretném, ha kisélné rám, mert akkor még azt is kitalálnák, hogy ki e soroknak igénytelen írója.

Volna írni valóm még több is, de én már nem írok, talán akad e lap szíves olvasói közt más is, a kinek szintén fölbred szívében az a bizonyos visszhang és elmondja nézetét, a mit én különben nagyon szeretnék, mert akkor nemesak én kerülnék a csávába, ha esetleg leintenének a haladni nem akarók közül nyugtalankodásainkért.

Egy városi.

— A népkönyvtár. A télen nagy emócióval indult meg egy népkönyvtár fölállításának az eszméje. Ugy a közönség, mint egyesek és a sajtó is örömmel üdvözölte és fogadta azt; voltak aztán egyesek, a kik nemes nekibuzdulásokban fillereikkel is igyekeztek megvalósítani ezt a nemes eszmét. Azonban hát nem sok ideig virágozott, mert megfeneklett s azóta — mint sejtjük — el is tették talán jobb időkre. Pedig hát kár volna arról lemondanunk. Csak egy kicsit lelkesebben kellene fölkarolnunk és azután intenzívebbé tennünk ezen eszme elterjesztését és nagyobb propagandával neki indulni, hogy híveket táborozzunk az ügynek. Ugy vagyunk ma már, hogy keves szót meg se hallunk, vagy a közönyösséggel kifolyólag szépen eleresztünk a füleink mellett, ellenben a nagy dobot szívesen meghallgatjuk, hát még ha réztányer is segédkezik neki. Próbáljuk megütni talán ezt a bizonyos nagy dobot.

— A polg. iskola fölavatása. Mint halljuk a polg. iskola tanárkara, azt adván okul, hogy egy iskola ünnepélyes fölavatásának egy év leforgása alatt végbe kell mennie, de meg ezen fölavatás által tudomást szereznének arról a szomszédos községek is, — egy javaslatot terjesztettek a polgármester elé, melyben azt indítványozták, hogy ezen fölavató ünnepély legyen meg még a jövő hó közepén, június 8-án és hogy ezen ünnepély rendezésére alakítson a polgármester egy bizottságot, a városi tanács, a gondnokság és a tanárkar tagjai közzül. — Ugy látszik, hogy a polgári iskola fölavatása tehát nem marad el a jövő évre, a mi bizony egyáltalában nem lenne helyénvaló már csak a tanárkar által fölhozott indokok miatt is.

A hét krónikája.

A héten a posta alig akart szuperálni. Járt ugyan a közlekedés, de a mozgó ereje: a bélyeg nem volt kapható. Kifogyott, elkelt mind egytől-egyig. És a kiknek sürgős írni valójuk volt, úgy segíthettek magukon, mint az egyszeri palóc, a ki a fiának küldendő eszmát fölakasztotta a sürgöny drotra, úgy gondolván, hogy így a eszma okvetlenül el fog menni. A kinek pedig adóssága volt és vidékre kellett volna küldeni, ugyan örült, mert okul adhatá nem fizetésért, hogy nem vitte el a posta a pénzt. A mint hogy így is volt. Bizony, bizony magy. kir. posta jöjjön el a te országod . . .

Panaszkodik a polg. iskolai rajztanár, hogy az ő terme, a rajzterem a legrosszabbul van elkészítve, a kályha se jó benne, mert a tűz nem igen melegít télen, de maga a terem is egészen északnak esik és még ha jó volna is a kályha, az északról jövő szelek miatt hamarosan kihülne. Nyáron meg sohase lesz valami nagy meleg.

Szóval a rajztanár — hűvösre került . . .

A héten egymást érték szerkesztőségünkben a levelek. Portós levél, nem portós levél mázsa számmra érkezett és kellemes meglepetésben részesítette felelősünket, mert ezen levelek mind verset hoztak, még pedig tavaszi verset. Lapunk zártakor sikerült befejeznünk e verseknek megszámlálását, ezek szerint jelenthejük, hogy a hozzánk mai napig beküldött tavaszi verseknek száma épen 359. Sikerült eme verseket egyszersmint átnézni és megbírálni is. Olvasóink megnyugtására sietünk azonban kijelenteni, hogy e versek közül egy se közölhető. Tobias ur ma megjelent verse még a télen íródott és be is küldődött, hogy valamiképpen ne maradjon a tavaszról. azóta asztalióinkban hevert.

Az életben sok csalódás, bánat, keserűség éri az embert.

A bánat meg a csalódás osztályrésznünk marad továbbra is, de a keserűség kezdi lejarni magát, mert megérkezett az új cukrász.

A Hajdumegyei Takarékpénztár új épületét mindenki csak úgy hívja, hogy: a »mi házunk.«

Ebben a biza'maskodásnak tetsző elnevezésben tényleg sok igazság van.

A gazdák nagyon el vannak szomorodva, hogy nem lesz bor, mert elfogyott a szőlő

Gyerekség az ilyen dolgokon törődni, mert míg viz, spírítusz, meg boresenczia lesz, addig bor is lesz, akárhogyan hetvenkedik is a májusi fagy.

H I R E K.

DAL A TAVASZHOZ.

Kopott kabátok elnyűvője,
Mehetsz nyugodtan Téli apó:
Befellegzett, nem háborított,
Tollamra most Tavasz való.
Oh, jőj tavasz hát, szenderíts át
Viruló, édes, szép világba,
Hozz sok rózsát, tökököt, uborkát,
De sok pénzt is a strimfi szar-ba.

Dalol pacsirta, énekeddel
Verd föl a csöndes ligetet.
Baza, rozs, kétszeres s az árpa
Viruljon itt a föld felett,
Hogy nagyra nővén a kalangya,
Bő nap viradjon a szegényre,
Kinek, egész szokás szerint már,
Nem fogy, de egyre nő az ehe.

És mímagunknak mit kívánjak?
Munkát, haszont s sok jó napot?
Tavasz derítse új életre
A kört, árvát, csaplárt, csapatot?
— Jövel tavasz, dudámnak hangja,
Hadd zengje vígan bajaid...
Csak be ne csapj és durva fagygyal
Le ne arasd a föld határait!...

Tóbiás.

— **Halálozás.** Hőgyes András, a helybeli ev. ref. egyház egykori gondnoka, április 29-én este 85-ik évében Budapesten meghalt. A család a következő gyászjelentést adta ki:

Dr. Hőgyes Endre egyetemi tanár, Dr. Hőgyes Ferencz gyakorló orvos, neje szül. Révész Gizella és leányuk Margit a maguk és az összes rokonok nevében megsomorodott szívvel jelentik szeretett édesatyjuknak, illetve apósa és nagyatyjának H ő g y e s A n d r á s - n a k folyó hó 29-én délután 1/2 órakor 85 éves korában végelegyengülés következtében történt gyászos elhunytát. A megboldogult hült teteme folyó évi május hó 1-én délután 3 órakor IX. kerület, Üllői-ut 21. szám alatti az ev. ref. egyház szervertársa szerint tartandó halotti ima után Hajdu-Szoboszlóra szállítatván, ott május hó 2-án délután 4 órakor fog örök nyugalomra helyeztetni. Budapest, 1900. április hó 30. Áldás, béke poraira!

A megboldogultnak holttestét szerdán szállították haza Budapestre, légmentesen elzárt koporsóban. A temetési szertartás szerdán délután ment végbe, a mikor is általános részvét nyilvánulás mellett helyezték örök nyugalomra városunk ezen érdemes polgárának hült tetemét.

— **Kinevezett tanár.** Wiese Kálmán, polg. iskolai tanárt a vallás- és közoktatásügyi miniszter rendes tanárnak nevezte ki iskolánkban s egyszersmind beosztotta a X. fizetési osztály 3-ik fokába. Gratulálunk a fiatal tanároknak.

— **Esküvő.** Ratkay Ferencz gézmalomtulajdonos a héten tartotta esküvőjét az ev. ref. templomban Fekete Lidia asszonnyal.

— **Keleti vásár.** Már sehogysem akar kedvezni az idő iparosaink multságának, most is, mikor e sorokat írjuk, javában hull az eső és éppen nem bíztat szép, ragyogó, májusi vasárnap. Pedig már a készülődések megtették minden irányban és a közönség kényelmére minden kigondolható dologt megcsinált Múhi ur, a bal rendező bizottság elnöke, a kivel már különben a nagy izgatottság miatt beszélni se lehet, mert egyre hajítja: a főjegyző urék is jönnek, a doktor urék is jönnek, a nagyságos urék is ott lesznek. Mi azonban azt hiszük, hogy nem tudják megtartani a rendezők a multságot. (Megnyugtatóul azonban ide írjuk, hogy rendszeren az ellenkezője szokott történni annak, a mit mi jövendőülünk.)

A mindenképen mulatni szeretők megnyugtatósára azonban ideírjuk, hogy még ha rossz idő lesz is, a multság meg fog tartani és a sátorok a Pavillon terasszan és a nagyteremben lesznek felállítva.

— **Athelyezett tanár.** Mint a hivatalos közlönyből értesülünk, a vallás és közokt. miniszter polg. iskolánk derék rajztanárát, Szakács Jánost saját kérelmére az alsó lendvai áll. polg. iskolához athelyezte. Szakács János negyedik éve van városunkban és ez idő alatt szorgalmas és pontos munkásságával kinyerte nemcsak kártársainak szeretetét, de a közönség becsülését is. A dalárda készülő zászlajának czimere is az ő munkásságát dícséri, a mit ő a régi Boesky zászlóról rajzolt le.

— **A keleti vásár arusai.** A keleti vásár sátraiban a következő hölgyek fogják a virágot, a mézest, a pezsgőt, a sört, a bort árulni: Szabó Lidike, Tóth

Róza, Kovács Erzsike, Ratkay Gizella, Lázár Etelka, Tene Margit, Hodós Lajosné, Lichmann Malvin, Fekete Johanna, Soós Rébus, Göbölös Etelka, Kovács Vilma, Sternberg Sarolta, Múhi Dánielné, Zubó Ida, Nagy Erzsike, Sternberg Piroška, Szabó Lajosné, David Ilonka, Roth Gizella, Czeglédi Annuska, Schneck Katicza, Veisz Veronka és Roth Paula. A rendezőség megjegyzi, hogy a délutáni multság alkalmával a 12 éven aluli gyermekek beletéti-díjat nem fizetnek.

— **Majális.** Májusunk immáron májusba, a virágok és tavaszi multságok hónapjába, a mikor sorra kezdődnek a majálisok. A polg. iskola majálisa lesz az első, a melyre már szorgalmasan készülnek is a tanárok. Mint eddig most is ebédrel fogják össze kötni, a melyre a közönséget is megfogják hívni. A gyermekek pedig vidám ének és nótá mellett járják be a szabad természet berkeit és versenyt dalolnak majd a madarakkal. A majális ideje határozottan még nincs eldöntve, de vagy f. hó 16-án, vagy 19-én lesz az.

— **A polgári iskola tanári könyvtára.** A polgári iskola már teljesen föl van szerelve, minden szertára, minden szakközlő, de a legszükségesebb és legértékesebb: a tanári könyvtár nincs sehol. A napokban a tanárkar betervezte azoknak a könyveknek a jegyzékét, a mik okvetlenül szükségesek egy tanári könyvtárban. A könyveknek kiadandó minimális összeg talán 1000 s egynehány száz fetra van fölveve. Mint halljuk, a tanács foglalkozott már ezzel a dologgal, de könyvekre nem hajlandó többet kiadni — 50 forintal. — Nem írunk kommentárt, mert difficile est satyram non scribere.

— **Felhőszakadás.** A május ugyancsak nem sajnálja az esőt, ugyancsak nem fukarkodik vele, mert mióta beköszöntött csak nem minden nap nyakunkba zudít egy kevés égi levet. Szombatra viradó éjszakán meg valóságos felhőszakadás volt, megeredtek az égnek csatornái és dült, szakadt az eső mint nyári zivatarok alkalmával szokás, hogy csak úgy uszta az utcák a rohanó vízrengeteg miatt! Ugy látszik Falb ur megint jósolt, pedig elég volna már a jóslásból.

— **Athelyezés.** Zeller István helybeli vasúti hivatalnokot, a héten saját kérelmére Husztra helyezték át. Helyette Boray József hivatalnokot helyezték át hozzánk Husztról, a ki azonban csak 30 nap mulva foglalja el állását, mert jelenleg szabadságon van.

— **A kivándorló levele.** Czeglédi Antal, az Amerikába kivándorolt volt városi tanácsnok, a héten ismét levelet írott egyik rokonának, a melyben elmondja, hogy dolgai igen jól mennek, mert most már jó és biztos keresete van. Hogy mivel foglalkozik, azt nem említi, de sejténi lehet, hogy ügynöki teendőket végez. Erre enged következtetni az is, hogy a levél mellé egy hirdetés is van csatolva, a melyben Czeglédi Antal felhívja az Amerikában élő magyarokat, hogy ha valami dolgot akad Magyarországon, annak elintézésénél vegyék igénybe az ő közbenjárását, mert neki Magyarországon olyan összeköttetései vannak, hogy minden ügyet gyorsan és jól le tud bonyolítani. Ugy látszik, hogy a szerencsétlen embert még folyton gyötéri a honvágy, mert behatóan tudakozódik a hazai állapotok felől.

— **A főbört és a gumai puskákkal való lövöldözés** nagyon divatba jött újabban a város belterületén. Annál inkább veszedelmes szokás ez, mert az e féle lövészszámokat rendszeren a gyerkőcök szokták multságból használni, nem gondolva meg azt, hogy ezzel kárt is tehetnek és szerencsétlenséget is okozhatnak. Kérjük a rendőrséget, hogy ennek a veszedelmes időtöltésnek erőlyesen állja útját.

— **Baleset gondatlanságból.** Szilágyi János tanyai lakos elvitt egy ócska puskát Sandor Lajos kovács mesterhez kitesztítés végett. A puská gyutúje nem szelelven, Sandor Lajos a tűzbe tette a puskát, annál inkább, mert Szilágyi János biztosította, hogy nincsen megtöltve. A mint a puská melegedni kezdett, egyszer csak óriási dördüléssel elsült és a műhelyben levő Sandor István kovácssegédet hátulról súlyosan megsebesítette. A sérültet beszállították a debreczeni kórházba, s Szilágyi János ellen az eljárást megindították.

— **A múlt heti fagy** sokkal nagyobb károkat okozott, mint gondoltuk volna. A vetéseken csak most kezd már látszani a fagy pusztításának a nyoma. Különösebben a friss kelésű vetésekben, a répában

és a luczernában okozott a fagy tetemes károkat. A gyümölestermésnek egy része megmaradt bántatlanul, mert a későn virágzó őszi és téli gyümölcsökben nem esett semmi kár. Legtöbbet szenvedtek a szőlők, mert a termőre metszett vesszők szemjeit elseperte a hideg s így a termés legnagyobb része veszendőbe ment. Most már alig lehet más termésre számítani, mint arra, a mely a tőkeből jön ki. Ez pedig nagyon kevés szokott lenni. Szóval annyi bizonyos, hogy ez az esztendő már nem lesz gyümölcs és bortelemő év.

— **A számonkérőszők** tegnap az ügykezelést a városházánál mindenütt rendben találta.

— **Vetített képeket** mutatott be Vise Kálmán polg. isk. tanár tegnap este a polgáriiskola tornatermében. Az előadásnak szépségű közönsége volt.

— **Árviz** a polgáriiskola udvarán. A penteken éjeli eső következtében a polgáriiskola udvara szünültig megtelt vízzel, úgy, hogy a vizet tegnap csatornák segítségével le kellett csapolni. Az udvar azonban egyelőre egy sártenger maradt.

— **Elfogott betyár.** Marádi Balint helybeli illetőségű csavargó, erőszakos nemi közösülés büntette betöréses lopás és szándékos emberölés kísérlete miatt két év óta vád alá van helyezve, de ügyében a végtárgyalást megtartani nem lehetett, mert Marádi két évvel ezelőtt eltűnt, s azóta csavargó. Ez alatt a két év alatt a csendőrség és rendőrség üldözte Marádi folyton, de kézrekeríteni nem sikerült. Egy időben híre járt, hogy Marádi a kötelei tanyákon és a czi-traháton bujjak, de ott sem sikerült elfogni. Marádi ez alatt a két év alatt valóságos futóbetyár volt, fegyveresen járt, és hetykén mondogatta, hogy még egy töltése lesz, addig nem fogják el. Éini úgy él hogy a tanyai lakosok feltűnkben jól tartották, mikor hozzájuk bevetődött. Megtörtént az is, hogy az ehség által kényszerítve a mezőre járó asszonyoktól és gyermekektől erőszakkal elvette az ételt, s úgy eveit. A hatóságok senki sem merete feljelenteni, mert mindenki felt tőle. Tóth Mihály rendőrbiztos régóta nyomoz Marádi után, egyszerű-máskor a nyomában is volt már, de mindég kisiklott a keze közül, a múlt héten azonban sikerült kézrekeríteni. A rendőrbiztos ugyan is a múlt héten bizalmas uton arról értesült, hogy Marádi Nagy-Ivanon tartózkodik. Elment tehát Nagy-Ivanra polgári ruhában, s ott kezdett nyomozni a betyár után. Nemsokára meg is találta egy kovácsműhely előtt, s mire Marádi feltalálta volna magát, akkorra már a mellének volt szegve a forgópisztoly s le volt tartóztatva. Marádi nagyon meglepte a nem várt letartóztatás, és kegyetlenül szidta magát, hogy vigyázóbb nem volt. Tóth Mihály rbiztos erősen megvasalva hozta haza Marádi, s a héten már at is adta a kir. ügyészségnek. Igen érdekes a dologban az hogy Marádi az utóbbi időben már tisztességes munkával kereste a kenyerét, üvegekre és p harakara metszett felirásokat és díszítéseket. Ezeket a munkákat bamulatos ügyességgel csinálja, úgy, hogy a rkapitányságnál mindenki csodálkozva nézte. De leg-érdekesebb a dologban az, hogy Marádi két évi bujdosása alatt legtöbbször azokon a csendőrszörökön keresett és kapott foglalkozást, a melyek az ő üldözésére felhiva voltak. Dolgozott a tiszta-eörsi, nagyletai, díszegi, szalárdi, dorogi csendőrszörökön, s ezek a csendőrszörök a legjobb bizonyítványokat adtak neki. Érdekes az is, hogy Marádi egy Elek Lajos névre szülő mezei munkásigazolvánnyal járta be a környéket, s a hatóságok és az egyesek ebbe az igazolványba vezették be az ipari munkáról kiállított jobb-nál-jobb bizonyítványokat. Hogy ez a veszedelmes betyár kézrekerült, az kizárólag Tóth Mihály rbiztosnak az érdeme, a kit eljárásában a letartóztatás alkalmával Tury Janos rendőr kísért. A debreczeni kir. ügyészség hivatalos atiratban nyilvánította elismerését a rendőrbiztosnak, a közbiztonság érdekében teljesített ezen odaadó fáradozásáért, s az elért eredményért. S valóban rá is szolgált Tóth Mihály rendőr biztos erre az elismerésre.

— **Drága bor.** A múlt heti fagy az egész országban tetemes károkat okozott a szőlőkben. Legjobban mutatja ezt az a körülmény, hogy a bor ára a múlt héten, a hivatalos árjegyzések szerint 25—30 százalékkal emelkedett. Biztos kilátásunk lehet tehát arra, hogy a bor az idén drága lesz.

— **Parthos Jenő** m. kir. államvasúti gyakornok, a héten hivatalnokká lépett elő. Gratulálunk az előléptetéshez annál inkább, mert ez által a helybeli vasúti tisztviselői kar, egy derek buzgó hivatalnokkal szaporodott.

A nagyjószágverés. Angyalháza szerdán történt meg egy bizottság felügyelete mellett, amelyet e célra az anyaiházi közbirtokossági tanács küldött ki.

Kiveretett:

az anyakacsa menesre	—	—	107 drb.
a renyheménésre	—	—	197 „
az anyagulyára	—	—	660 „
a renyhegulyára	—	—	585 „

Összesen, 1549 drb.

A sertések kiverése is ugyanekkor történt meg, és pedig a következő eredménnyel:

Pecz-oldali nyáj	—	—	321 drb.
Gatoldali nyáj	—	—	208 „
Sopronoldali nyáj	—	—	207 „

Összesen, 817 drb.

Az ökörgulya kiverése Angyalháza Május 1-ső napján kedden történt meg.

D. Kovács Ferencz közigazgatási kiadó, a héten lemondott hivatalos állásáról s elment Nagy-Bajomba segédjegyzőnek. Az így megüresedett kiadói állást, Kovács Gyula polgármester ideiglenesen Süle József napdjással töltötte be.

Kövr május. A május nagyon szépen kezdődik és úgy látszik, ki akarja pótolni az április gomromságait. Az esős, meleg idő, amely a hónap eleje óta jár, buján növeti a növényzetet. A langyos, esős május sokat használ a fagy által megsértett vetéseknek és szőlőknek is.

Uj vonatok. A m. kir. államvasutak vonalán május 1-én új menetrend lépett életbe. Az új menetrend az összeköttetést minden irányban előnyösebbé tette, már csak azért is, mert mi ket új gyorsvonatot is kaptunk. Az egyik gyorsvonat d. e. 11 óra 21 perczkor Budapest felől, a másik meg d. u. 4 óra 38 perczkor Debreczen felől érkezik hozzánk. Ezenkívül az a változás is történt a menetrendben, hogy a délutáni fel 5 órai vegyes vonat megszünt, az esteli vonat pedig nem 9 órakor, hanem 7 óra 56 perczkor érkezik Szoboszlóra. A többi vonatok indulási ideje a régi maradt.

Szegény vagyok, de becsületes. Ezt a szállóigét mindenki ismeri és sajnos, hogy a legtöbb ember igazán szegény. Mennyivel kellemesebb azonban az a tudat, ha az ember gazdag és becsületes és a fönti mondást így variálhatja: Gazdag és becsületes vagyok. Csakhogy ehhez sok, nagyon sok pénz kell. És ezt a legbecsületesebb módon megszerezheti bárki, a ki egy nagy fönyereményt üt meg. Erre a most kez-

dőd osztálysorsjáték elég alkalmat nyújt, ha tekintetbe vesszük, hogy mily számos fönyeremény vár a szerencsés nyerőkre. Török A. és Társa bankháza (Budapest, Váci-körút 4. fiók: Muzeum-körút 11) pedig, mely szerencsejéről az egész országban ismert, pontos kiszolgálása, szigorú üzleti elvei és szoliditása folytán méltán érdemli, hogy a sorsjegyvásárló közönség sorsjegyeit e czégnél rendelje meg.

A Trieszti Általános Biztosító-Társaság (Assicurazione Generale) f. é. április hó 7-én tartott 68-ik közgyűlésén terjesztette be az 1899. évi mérlegek.

Az előtűnk fekvő jelentésből látjuk, hogy az 1899. decz. 31-én érvényben volt **életbiztosítási tőke** összegek 483.973.169 korona és 56 fillert tettek ki és az év folyamán bevett díjak 19.724.336 korona 19 fillerre rugtak. Az életbiztosítási osztály díjtartaléka 10.003.809 korona 90 fillérrel 124.700.392 korona 59 fillerre emelkedett.

A tűz-biztosítási ágban a díjbevétel 18.128.170 korona 40 fillér volt, miből 7.728.542 korona 64 fillér viszontbiztosításra fordítottatott úgy, hogy a tiszta díjbevétel 10.399.627 korona 76 fillerre rugott, mely összegből 6.482.000 korona 91 fillér mint díjtartalék minden tehertől menten, a jövő évre vitetett át. A jövő években esedékessé váló díjkötelezvények összege 74.455.970 korona 86 fillér.

A szállítmánybiztosítási ágban a díjbevétel kettő 7.730.895 korona 18 fillert, ebből viszontbiztosításra fordítottatott 3.346.580 korona, úgy hogy a tiszta díjbevétel 4.384.315 korona 18 fillerre rugott, mely összegből 2.549.074 korona 44 fillér helyzetett tartalékba.

Karokért a társaság 1899-ben 28.174.407 korona 04 fillert folyósított. Ehhez hozzáadva az előbbi években teljesített kifizetéseket, a társaság alapítása óta károk fejében 661.663.927 korona és 90 fillertnyi igen tekintélyes összeget fizetett ki. Ebből a kárterítési összegből hazánkra 123.186.550 korona 69 fillér esik, mely összeget a társaság 181.032 káresetben fizette ki.

A nyereség tartalékok közül, melyek összesen 14.034.239 korona 11 fillerre rugnak, különösen kiemelendők az alapszabály szerinti nyereségtartalék, mely 5.250.000 koronát tesz ki, az értékpapírok árfolyamirányozására alakított tartalék, mely a 2.507.330 korona 74 fillér külön tartalék, ugyancsak az évi nyereségből kifizetett 413.251 korona 38 fillérrel 8.624.239 korona 11 fillerre emeltetett fel, továbbá felemeltendő még a 160.000 koronára rugó kétes követelések tartaléka. Ezekon kívül fennáll még egy 560.000 koronát kitevő külön alap, melynek az a rendeltetése, hogy

az életbiztosítási osztályban a kamatláb esetleges esökkenését kiegyenlíse.

A társaság összes tartalékjai és alapjai, melyek elsősorban értékekben vannak elhelyezve, az ideai ártalások folytán 123.071.167 korona 61 fillerről 162.608.919 korona 13 fillerre emelkedtek, melyek következőképen vannak elhelyezve:

1. Ingatlanok és jelzálog követelések 29.782.502 korona 61 fillér.
2. Életbiztosítási költényekre adott kölcsönök 14.246.324 korona 70 fillér.
3. Letéteményezett értékpapírookra adott kölcsönök 1.466.107 korona 99 fillér.
4. Értékpapírok 103.901.469 korona 40 fillér.
5. Tárca váltók 814.150 korona 26 fillér.
6. A részvényes kifizetett adólevelei 7.350.000 korona.

7. Bankoknál lévő rendelkezésre álló követelések, készpénz és az intézet követelése, a hitelezők követeléseinek levonásával 5.548.363 korona 18 fillér. Összesen 162.608.919 korona 18 fillér.

Ezen értékek 1.42 millió korona magyar értékekre esik.

A mint a jelentésből látjuk, a társaság a betöréses lopás elleni biztosítás üzemet is felvette ügykörébe. Erről a legelőzelebb szétküldendő körlevelek fogynak bővebb felvilágosítás nyújtani.

Felelős szerkesztő és lapfolyónos: **Fehér Gábor**
Társaszerkesztő: **J. ház Sándor**

1938
1900 sz.

Hirdetmény.

Az 1900 é-re megállapított utadót feltűntető kivetési lajstromok, folyó évi április 30-tól május hó 8-ik napjáig a városi pénztári hivatalában köz-zemlére vannak kitéve.

Az érdeklők a közszemlére kitétt lajstromokat fenti határidőben a hivatalos órák alatt megtekinthetik s az esetleg tévesen ki-rovott utadó ellen felszólamlással élhetnek.

H-Szoboszló, 1900. április 29.

Láttam;

Kovács Gyula
polgármester.

Borók Gyula
a. ü. jegyző.

**Legnagyobb nyeresemény legszerencsésebb esetben
1.000.000 korona.**

Nyujtsunk kezét a szerencsének!
Már sokan szerencsések lettek
egy nálunk vásárolt sorsjeggyel!

1.000.000 korona.

100.000 sorsjegyre 50.000
pénznyeremény jut, tehát az oldaltálló nyeremény-jegyek szerint a sorsjegyek felét pénznyeremény-nyel húzzák ki és egy külföldi sorsjáték sem ké-pes aránylag ily nagy nyereményeket felmutatni, mint a magyar osztálysorsjátékunk.

egy millió korona.

Egészben tízezer forint 160.000 korona lesz kibuzva és az egész vállalat állami felügyelet alatt áll.
Az eredeti sorsjegyek terjesztési ára az I. osztályhoz: egy nyolczad (1/8) frt —.75 vagyis 150 korona egy negyed (1/4) „ 3.— „ 6.— „ egy fél (1/2) „ 6.— „ 12.— „ egy egész (1) „ 12.— „ utánvét mellett vagy az összeg előzetes befizetése ellenében. Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket eredeti sorsjegyekre, tekintettel arra, hogy a húzások f. évi május hó 17. és 18-án lesznek

f. évi május hó 17-ig
kérünk hozzáuk beküldeni.

Török A. és Tsa.
BANKHÁZ
Budapest, V. Váci-körút 4.a.
FIÓK: MÚZEUM-KÖRÚT 11.
Sok és nagy nyereményt fizetünk már ki vevőinknek és pedig rövid idő alatt körülbelül három millió koronát.

Az összes 50.000 nyeremény jegyzéke.
A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben:

1	1000000	korona
1	500000	korona
1	200000	korona
1	100000	korona
1	50000	korona
1	20000	korona
1	10000	korona
1	5000	korona
1	2000	korona
1	1000	korona
1	500	korona
1	300	korona
1	200	korona
1	170	korona
1	130	korona
1	100	korona
1	50	korona
1	40	korona
50.000	nyert és jut. és jut. összegben	13.160.000

50.000 nyert és jut. és jut. összegben 13.160.000
Az összeget levelet levagando. Török A. és Társa uraknak Budapest.
Kérek részemre I. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos szervezettel együtt küldeni.
Az összeget korona összegben postautalványval küldöm. A nem letszó tölendő.
Utánvételezni kérem

Triesi általános biztosító-társulat.

ASSICURAZIONI GENERALI. Nyereség- és veszteség-számla az A. mérleghoz. Elem-biztosítási ág (1899.)

Table with columns for 'KIADÁS' (Expenses) and 'BEVÉTEL' (Revenue). It lists various insurance categories and their corresponding amounts in 'korona' and 'filler'.

Nyereség- és veszteség-számla a B. mérleghoz. Életbiztosítási ág (1899.)

Table with columns for 'KIADÁS' (Expenses) and 'BEVÉTEL' (Revenue) for the life insurance branch. It details costs and income for various policy types.

VAGYON

Az ASSICURAZIONI GENERALI vagyonállása 1899. december 31-én.

TEHER

Large table showing the balance sheet (Assets and Liabilities) of Assicurazioni Generali as of December 31, 1899. It lists various assets and liabilities with their respective values.

Besso József, Besso M., Dr. Bozza Camillo, Csiki János, Dr. Levi J., Graf Papadopol Miklós, Romanin Jacur Manó, Vvante Fortunat. Magyarországi vezérügynökség: Steinhardt, Poór.

Bővebb zárszámadási jelentések az alatti ügynökségnél kaphatók. Ugyanott felvilágítások a legnagyobb készséggel adtnak és élet-, tűz-, szállítmány-, üveg- és betöréses lopás ellen való biztosítások az Assicurazioni Generali, jégbiztosítások a Magyar jég- és viszontbiztosító részvénytársaság és baleset elleni biztosítások az első általános baleset elleni biztosító társaság a legelőnyösebb feltételek és legolcsóbb díjak mellett fogadtnak el.

A füzü-szoboszlói ügynökség: WEINBERGER GÁBOR, EZRI ADOLF.